

standse konflikten, så vi igen er i stand til at sætte os ved bordet og få forhandlet nogle varige fredsløsninger på plads.

Det er præcis det, som beslutningsforslaget her går ud på. Det går ikke ud på alle de andre ting, som Enhedslisten ønsker at bringe ind i debatten. Dem må vi tage ved en anden lejlighed. Her handler det altså om, at vi giver et tilbud til Libanon om at få ro på egen bagsmæk.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Hr. Tom Behnke tager fejl. Det er lige præcis det, debatten handler om. Og det, som er Enhedslistens pointe i den her debat, er, at den resolution, der ligger nu, ikke er afbalanceret, og at den ikke vil føre til fred. Det er et plaster på et åbent benbrud. Og det synes jeg også hr. Tom Behnke skulle tage at forholde sig til.

Hr. Tom Behnke mener så ikke, at der skal indføres en våbenembargo over for Israel, men at der skal indføres en embargo over for den anden part, Libanon. Det synes jeg da er dobbeltmoral.

Hvad med krigsskadeerstatninger? De er ikke nævnt i FN-resolutionen. Vi har at gøre med Libanon, et land, som er blevet bombet sønder og sammen; der er åbenbart ikke nogen, der skal betale en krone til dem. Det er da helt utroligt. Hvordan er det en forudsætning for fred? På den måde er der så mange ting i den FN-resolution, som vil betyde, at den resolution kun resulterer i en pause i krigshandlingerne, og det er det, som vi burde diskutere, men det er så det, hr. Tom Behnke ikke har lyst til at diskutere her i dag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Altså, nu skal vi huske på, at både Danmark og mange andre lande sideløbende med det her er i gang med at give bidrag til genopbygning af det sydlige Libanon. Det er gået fuldstændig hen over hovedet på Enhedslisten, og det er beklageligt, men det er et faktum.

Derudover er det sådan, at Enhedslisten har det synspunkt, at resolutionen ikke er afbalanceret. Det er fint nok, det kan Enhedslisten jo fremføre, når de er på talerstolen. Det er et synspunkt, men det er et synspunkt, vi ikke deler, og så er den jo egentlig ikke længere.

Det er jo imponerende, at hr. Rune Lund kan blive ved med at stille det samme spørgsmål –

men det er naivt. Sagen er, at vi er uenige. Så enkelt er det, og vi har i Det Konservative Folkeparti intet imod at være uenige med Enhedslisten på det her punkt.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Morten Helveg Petersen som ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre støtter beslutningsforslaget om dansk deltagelse i FN's udvidede rolle for UNIFIL.

Konflikten mellem Hizbollah og Israel har haft katastrofale konsekvenser for det libanesiske og det israelske folk, og konflikten har forrykket magtbalancen i Mellemøsten. Det må stå klart, at israelerne og libaneserne ikke selv kan skabe fred; det internationale samfund skal tage ansvar, og derfor kan vi ikke andet end at træde til, når FN kalder, som man gør det med grundlag i den resolution.

Krigen var et resultat af store svigt. Det internationale samfund svigtede det svage libanesiske demokrati. Syrien og Iran svigtede det libanesiske folk. Resultatet var, at Hizbollah blev en stat i staten, Israel blev udsat for raketangreb. Israel svigtede ved at reagere på provokationer med en uforholdsmæssig magtanvendelse. USA svigtede ved at give Israel carte blanche til det, og vi har kritiseret den danske regering for ikke just at være præget af selvstændig tænkning i konflikten her.

Alt for sent står det klart, at konflikten ikke har en militær løsning, og det er så den libanesiske befolkning, der betaler prisen for den lærestreg. Men med resolution 1701 er det på tide at se fremad, og vi hilser det velkommen, at Danmark bidrager substantielt til UNIFIL.

Overvågning af de libanesiske farvande er en vigtig opgave. I Det Radikale Venstre var vi gerne gået endnu videre. Vi så gerne, at vi i øvrigt havde en generel diskussion om prioritering af vores internationale indsats i forhold til, hvad vores forsvar bidrager med og bidrager til. Vi har også for vores vedkommende peget på Irak som et eksempel på en aktion, en operation, der kunne nedprioriteres, eventuelt til fordel for et styrket bidrag, såfremt det måtte være relevant, i Mellemøsten.

UNIFIL kan ikke skabe varig fred alene. Løsningen er som sagt politisk, hvorfor vi glæder os over, at EU-landene har fundet sammen om en fælles mission. Et sådant langsigtet politisk en-